

Vapaaksi Arkenin raamattukoulusta!

[Spara som PDF](#)

Jokin aika sitten meihin otti yhteyttä eräs henkilö, joka kävi Arkenin raamattukoulua Kungsängenissä, Tukholmassa, mutta joka oli herännyt siihen, että siellä on paljon epätervettä. Herääminen johti siihen, että henkilö jätti Arkenin. Sen jälkeen alkoi eräänlainen parantava prosessi, jossa henkilö sai uudelleen löytää sen uskon levon ja sen lapseuden, jota Evankeliumi tarjoaa. Alla olevan todistuksen kautta tämä henkilö on halunnut jakaa osan kokemuksistaan Arkenin raamattukoulusta. Julkaisemme tämän varoitukseksi ja ohjaukseksi toisille, jotka joko ovat vastaavassa raamattukoulussa/seurakunnassa tai harkitsevat aloittaa sellaisessa. Tämän kirjoittanut henkilö on valinnut jäädä anonyymiksi.

/Lennart

Olen kasvanut kristityssä perheessä ja uskoin lapsuudesta

asti Jeesukseen, oli mitä luonnollisinta uskoa häneen. Teinivuosiin tultuani aloin kokea suurta kaipausta päästä häntä lähemmäksi. Sen seurakunnan kautta, johon kuuluin, pääsin yhteyteen Uskonliikkeen opetuksen kanssa. Seurakunta itsessään ei ollut Uskonliikkeen seurakunta, mutta jotkut seurakunnassa olivat omaksuneet tämän kaltaisen opetuksen. Minun mielestäni opetus oli fantastista ja koin, että paljon tapahtui minun elämässäni Jeesuksen kanssa. Kasvoin sekä uskossani että suhteessani Jeesukseen. Joidenkin vuosien jälkeen tunsin, että halusin syventyä tämän tyyppiseen julistukseen. Minulla oli mielessäni käydä raamattukoulua, joka olisi keskittynyt sielunhoitoon. Sain kuulla puhuttavan raamattukoulu Arkenista myös TV:n kautta, mutta eräs henkilö minun seurakunnassani antoi minulle vihjeen käydä sellainen. Rukoiltuani ja etsittyäni Jumalaa tässä kysymyksessä, koin, että minun piti mennä Arkenin raamattukouluun.

Kun tulin Arkeniin, minua hämmästytti se uskomaton rakkauden ilmapiiri, joka siellä oli ja ensimmäistä kertaa elämässäni koin, että olin löytänyt kotiin, kotiin omaan seurakuntaani. Täällä oli ihmisiä, jotka halusivat palvella Herraa, jotka rakastivat Jeesusta ja jotka todella halusivat auttaa heitä, jotka eri tavoin taistelivat tässä elämässä. Aloitin raamattukoulun ja kaiken kuulemani opetuksen imin itseeni kuin kuiva sieni. Sekä Arkenissa että aikaisemmin samanlaisessa yhteydessä olin saanut kuulla, että piti koetella opetus ja profetiat, mutta tämän laajuutta tai painoa en ollut tajunnut ennen kuin valitsin jättää seurakunnan.

Erilaisia kysymysmerkkejä nousi esiin kuitenkin ajan mittaan ja monta kertaa vein nämä mietiskelyni Herralle rukouksessa. Joitakin asioita opetuksessa en pystynyt tunnistamaan niissä yhteisöissä, joissa olin aiemmin ollut ja joista olin hyvin epävarma, oliko Raamattu oikeastaan niiden takana. Aikaa myöten aloin myös miettimään, miksi tässä paikassa, jossa niin paljon puhuttiin parantumisesta ja vapautumisesta, edelleen oli niin paljon pahoin voivia ihmisiä, jotka eivät ikinä näyttäneet "murtautuneen läpi" niin kovasti taistelemillaan alueilla. Minä itse, minun kaverini ja monet minun ympärilläni, jossa joskus oltiin sitä mieltä, että johtajat tuon tuostakin päätyivät syviin rotkoihin eikä kukaan näyttänyt voivan hyvin paitsi lyhyitä jaksoja. Matteuksen luvussa 7 voidaan lukea, että puun hedelmästä voimme tietää, minkä puun kanssa me olemme tekemisissä. Herra sanoo: *Niin jokainen hyvä puu kantaa hyvän hedelmän, mutta huono puu huonon hedelmän.* Edelleen hän sanoo, ettei huono puu ikinä voi kantaa hyvää hedelmää. Mielestäni näen selvästi, että Arken on puu, joka ei kanna hyvää hedelmää, sillä siellä olevat ihmiset eivät vapaudu vaivoistaan, vaan päätyvät pikemminkin yhä syvemmälle ongelmissaan. He tulevat vaan yhä sidotummiksi siihen yhteisöön ja niihin johtajiin, joiden yhteydessä he ovat.

Arkenissa oli mielestäni jotain muutakin hyvin merkillistä. Oli hyvin vaikeaa saada sielunhoitokeskustelua, kun siihen tuli tarvetta. Vakavammissa tarpeissa pystyi saamaan sellaista keskustelua, mutta silloin se kesti vain joitain lyhyitä minutteja ja sielunhoitaja oli usein vapaaehtoinen raamattukoulun oppilas. Hän kuunteli lyhyesti tarpeita ja sitten rukoiltaisiin sinnikkäästi. Tämän lyhyen keskustelun idea koulun puolelta oli, että pitäisi oppia luottamaan ennen kaikkea Herraan, mutta joskus meillä voi olla tarvetta puhua asioistamme ja tavata ihminen. Ajatellen raamattukoulun profiilia - heidän pitää vahvistaa heikkoja - niin minun mielestäni on hyvin kummallista, että täytyy taistella, jotta onnistuisi saamaan sielunhoitokeskustelua.

Jumalan armon kautta minua varoitettiin Arkenista.

Herra sai näyttää minulle, että se yhteisö, jossa olin, ei ollut hyvä ja että minua oli vietelty uskomaan tämän olevan tuore lähde, josta voisin saada juoda Elävää vettä. Hetken kuluttua aloin ymmärtää, että minun yksinkertaiset kysymysmerkkini ja mietiskelyni olivat olleet varoituksia Herralta. Tuohon aikaan olin ollut seurakunnassa lähes kaksi vuotta. Tieni ulos seurakunnasta ei ollut helppo matka ja se maksoi paljon. Minun piti luopua yhteisöstä, jota syvästi rakastin ja ystäväistä, joista oli tullut läheisiä ja jotka merkitsivät minulle uskomattoman paljon. Mutta minä koin, että se, mistä olin saanut otteen, oli vakavaa ja että minä itse saisin seisoa vastuussa Jumalan edessä, jos valitsisin jäädä paikalleni. Jälkeenpäin voi tuntua merkilliseltä, kuinka jokin voi olla kuin totuus, mutta kuitenkin olla niin kaukana siitä.

Sisäinen rukous

Kun katselen taaksepäin aikaani Arkenissa, voin nähdä, että iso osa siellä opetetusta ei oikeastaan saanut ollenkaan tukea Raamatusta. Linda Bergling opettaa muun muassa erästä muotoa rukouksesta, jota hän kutsuu nimellä "sisäinen rukous". Linda sanoo saaneensa tämän rukouksen suoraan Jeesukselta. Sisäisen rukouksen suorittamisessa ajatus on, että koko minuus pitää luovuttaa Jumalalle, ja että hän saa tulla ja koskettaa ihmistä ja kokonaisvaltaisesti. Rukouksessa on kolme osaa ja se sisältää ruumiin, sielun ja hengen luovuttamisen Jumalalle. Jo tässä voimme nähdä, että tässä rukouksessa on jotain hullua, koska Linda jakaa ihmisen samalla tavalla kuin tehdään gnostismissa. Rukous aloitetaan läpikäymällä koko ruumis ajatuksena siten luovuttaa ne ruumiinosaat ja elimet, joita tarvitaan parantumiseen ja ne laitetaan Jumalan alttarille. Tämä osa Lindan rukouksessa suuresti muistuttaa meditaatiomuotoja mindfulness - opissa (tietoinen läsnäolo). Siinä ajatuksena on, että tulet tietoiseksi siitä, mitä koet kaikissa ruumiinosissasi. Tukena Sisäiselle rukoukselle Linda käyttää Raamatun sanaa Room. 12:1, jossa meitä pyydetään luovuttamaan ruumiimme eläväksi uhriksi Herralle. Tässä Sisäisen rukouksen episodissa on tarkoitus, että pitää pyytää anteeksi ruumiiltaan, jos on jollain tavoin puhunut siitä paha tai käsitellyt sitä väärin. On tosi ihmeellistä, että meitä kehoitetaan rukoilemaan ruumistamme eikä Jumalaa syntien anteeksi saamiseksi.

Kun ruumis on luovutettu, pitää mennä eteenpäin sieluun, jossa kyseessä on ajatustensa, tahtonsa ja tunteidensa yms. luovuttamisesta Jumalalle. Lopuksi pitää luovuttaa henkensä Herralle, ja tässä tulee jotain merkillistä. Sillä silloin Linda tarkoittaa, että ei pidä yrittää kuvitella mielessään kuvaa Jeesuksesta vaan Pyhä Henki tulee ja näyttää meille kuvan Herrasta. Olen erittäin epäileväinen siitä, että me saamme nähdä kuvia Jeesuksesta siitä huolimatta, olemmeko me itse tai joku muu tuomassa niitä esiin. Ilmestyksen näkemisen Jeesuksesta luulen olevan jotain erittäin epätavallista ja niiden etsimisessä meidän tulee olla hyvin varovaisia.

Tämän päivän seurakunnissa ei ole tavatonta, että tällaiset rukoukset korvaavat ”tavallisen”, yksinkertaisen rukouksen Herralle. Itämaiset meditaatiomuodot vakiinnuttavat paikkansa yhä enemmän ja enemmän kirkoissamme ja uskova alkaa tutkia enemmän ja enemmän sisimpäänsä löytääkseen jumalisuuden. Antakaamme Jeesuksen varoittaa meitä sanoillaan Matteuksen evankeliumissa 24:26: *Sentähden, jos teille sanotaan: 'Katso, hän on erämaassa', niin älkää menkö sinne, tahi: 'Katso, hän on kammiossa', niin älkää uskoko*”. (Ruots. Raamattu: kammioissa = sisäisissä huoneissa/ suom. huom.) Lopettakaamme nämä epäpuhtaat rukousmuodot ja sen sijaan rukoilkaamme kuten ihmiset kaikkina aikoina, toisin sanoen yksinkertaisia rukouksia Herralle sydämistämme. Herra sanoo, että hän haluaa meidän rukoilevan totuudessa ja että hän jo tietää, mitä on sydämillämme ennen kuin olemme pyytäneet häneltä jotain. Meidän ei tarvitse pyytää apua muista uskonnoista rukoillessamme Herraamme!

Risti

Voihan sitä olla sitä mieltä, että seurakunnassa pitäisi olla itsestään selvää todellinen opetus ristin sisällöstä, synnistä, kääntymyksestä ja pelastuksesta, mutta Arkenin aikana en kuullut ainoatakaan kertaa oikeaa saarnaa rististä. Kun rististä puhuttiin, niin se oli vain opetusta, jonka perusta oli se, mitä hyötyä siitä voimme saada itsellemme. Opetettiin, että meillä on oikeus terveyteen, hyvään talouteen, menestykseen ynnä muuhun Jeesuksen ristintyön ansiosta. Pastori Gunnar Bergling saarnasi usein, että meistä uskon kautta ristiin on **tullut** vanhurskaita ja että meillä silloin on oikeus vaatia takaisin asioita perkeleeltä, jotka hän syntiinlankeemuksen jälkeen on meiltä varastanut. Mutta meillä ei ole oikeutta vaatia asioita takaisin, ei paholaiselta eikä Jumalalta. Kaikki mitä saamme, on armoa Jumalalta ja jos meillä on rukousaiheita elämässämme tai asioita, jotka tulevat vastaanamme ja kohtaavat meitä, niin Raamattu puhuu, että meidän tulee rukoilla Herraa eikä vaatia asioita paholaiselta.

Arkenin näkemys rististä ei toisin sanoen ole oikea kuva ja se tuo siksi mukanaan kammottavia seurauksia, koska ihmisille ei opeteta oikeaa evankeliumia vaan heitä houkutellaan uskomaan väärään sellaiseen. Jeesus sanoi, että tämän aikakauden lopussa tulee esiintymään monia messiashahmoja, ja Uskonliikkeessä opetetaan väärää kuvaa Kristuksesta ja rististä. Raamattu sanoo, että Jeesus kuolemansa kautta ristillä sovitti meidät Jumalan kanssa ja otti syntimme päälleen ja että me uskon kautta häneen voimme saada pelastuksen armosta. Juuri tämä on Raamatun sanoma rististä ja tämän armon pitäisi olla riittävä meille ilman, että meidän tulee alkaa vaatia enemmän Jumalalta.

Kielillä puhuminen

Arkenissa puhutaan laajasti ja laveasti kielillä ja sitä käytetään ylistyksessä, esirukoustilanteissa eikä vähiten hengellistä sotaa käytäessä. Mutta mistään Raamatussa en voi löytää sitä, että meidän pitäisi käyttää sitä henkivaltoja vastaan. Kohdassa 1. Kor. 14:2 Paavali sanoo näin: *Sillä kielillä puhuva ei puhu ihmisille, vaan Jumalalle; ei häntä näet kukaan ymmärrä, sillä hän puhuu salaisuuksia hengessä.* Kielillä pitää siis puhua Jumalalle eikä ihmisille tai henkivalloille. Paavali jatkaa tässä luvussa kielilläpuhumisesta ja muista armolahjoista ja haluaa kehottaa seurakuntaa käyttämään niitä lahjoja, joista on eniten hyötyä koko seurakunnalle. Jakeet 4 ja 5: *Kielillä puhuva rakentaa itseään, mutta profetoiva rakentaa seurakuntaa. Soisin teidän kaikkien puhuvan kielillä, mutta vielä mieluummin soisin teidän profetoivan.* Myöhemmin jakeessa 28 Paavali sanoo: *mutta jos ei ole selittäjää, niin olkoot vaiti seurakunnassa ja puhukoot itselleen ja Jumalalle.*

Toisin sanoen kielillä pitää puhua seurakunnassa **vain**, jos on joku selittäjä paikalla ja ellei ole selittäjää, pitää puhua kielillä hiljaa itsekseen ja Jumalalle. Mutta Arkenissa puhuttiin tätä kieltä laajasti ja laveasti ja hyvin harvoin joku antoi selityksen tai että meitä edes pyydettiin saamaan sellainen.

Sittoa ja päästää

Muu asia, mistä paljon puhuttiin Arkenissa, oli juuri henkivaltoja vastaan sotiminen. Erittäin usein kehoitettiin valtaamaan alueita elämässämme, joiden sanottiin olevan paholaisen hallinnassa. Meidän piti voittaa takaisin nämä alueet kielillä puhumalla paholaista vastaan ja kovaäänisesti julistamalla (usein huutamalla) paholaista vastaan, että tämä hellittäisi otteensa ja että hänellä ei olisi mitään oikeutta heittäytyä hankalaksi meidän kanssamme. Opetuslapset eivät kuitenkaan koskaan tehneet näin ja heitä ei myöskään kehoitettu seisomaan

ja huutamaan henkivaltoja vastaan. Jeesus antoi heille vallan ajaa ulos pahoja henkiä (Mark. 6:7), mutta Jeesus ei koskaan sanonut heille, että heidän pitäisi nousta huutamaan valloille ja julistamaan oikeuttaan paholaisen yli.

Paitsi kaikkea tätä huutamista paholaista kohti, Arkenissa opetettiin monia rukousmalleja. Kaikkea tuli rukoilla tietystä järjestyksessä, valtoja piti sitoa ja murtaa ja parantuminen piti lunastaa. Mutta kun Raamatun sana puhuu siitä, että me olemme saaneet vallan sitoa ja päästää, niin ei ollenkaan puhuta valloista ja parantamisesta. Raamatussa on kolme kohtaa evankeliumeissa, joissa käsitellään sitomista ja päästämistä. Jeesus sanoo Matteuksen evankeliumissa 16:18: *Kaikki, minkä te sidotte maan päällä, on oleva sidottu taivaassa, ja kaikki, minkä te päästätte maan päällä, on oleva päästetty taivaassa.* (Ruotsalainen Raamattu käyttää te-sanon sijasta sinä-sanaa /suom. huom.) Jeesus puhuu myös tästä sitomisesta ja päästämisestä kohdissa Matt. 18:18 ja Joh. 20:23. Mutta näissä Raamatun sanoissa Jeesus tarkoittaa, että seurakuntana voidaan sitoa joku synteihinsä, jos hän ei halua tehdä parannusta. Ja hänet voidaan päästää synneistään, jos hän tekee parannuksen. Siis tällä ei ole mitään tekemistä henkivaltojen sitomisen kanssa. Joten ajatellen, että kaksi näistä kolmesta Raamatun kohdasta evankeliumeissa – joissa mainitaan sitominen ja päästäminen – itse asiassa käsittelevät seurakuntakuria, niin voimme olettaa myös kolmannen kohdan käsittelevän sitä.

Ehkäpä olet samanlaisessa yhteisössä, jota olen kuvaillut ja ajattelet, että se paikka jossa olet, ei voi olla väärä. Siellähän on niin monta ihanaa ihmistä, jotka haluavat elää Herralle ja tämä on paikka, jossa monia ihmeitä tapahtuu. Mutta jos ajattelet tarkemmin, niin luulen, että melko pian tajuat, että monia ihania ja rakkaudellisia ihmisiä on yhteisöissä, joita itse et tue. Esimerkiksi on hienoja ihmisiä muissakin uskonnoissa. Kaikkein hyväsydämisin tapaamani ihminen oli eräs opettaja koulussani eikä hän tietämäni mukaan ollut kristitty. Toisin sanoen et voi ottaa näiden ihmisten hyvyttä merkiksi siitä, että he kulkevat oikealla tiellä. Mitä tulee ihmeisiin ja merkkeihin todistuksena oikeassa olemisestasi, niin haluaisin neuvoa sinua lukemaan ja miettimään sitä, mitä Jeesus sanoo Matt. 7:13–23. Meidän pitää siis tunnistaa väärät profeetat heidän hedelmästänsä ja Jeesus sanoo edelleen, että kun tämä aikakausi on loppu, monet tulevat hänen luokseen sanoen: *'emmekö me sinun nimesi kautta ennustaneet ja sinun nimesi kautta ajaneet ulos riivaajia?'* Mutta silloin Jeesus sanoo heille: *"Minä en ole koskaan teitä tuntenut"*. Toisin sanoen se hyvä hedelmä, jota meidän tulee etsiä, ei ole ihmeet ja merkit, sillä nämä profeetathan olivat olleet mukana ihmeissä ja merkeissä. Kuitenkin Herra sanoo heille, ettei hän ikinä ole heitä tuntenut. Hedelmä, jota Herra tarkoittaa meidän etsivän, luulen enemmän käsittelevän

Hengen hedelmää, joka on kuvattu galatalaiskirjeessä Gal. 5:23–24. Luulen myös, että joskus voi viedä aikaa nähdä, mitä hedelmää tulee julistajan opetuksesta eikä aina huomata huonoa hedelmää yhdellä kertaa. Monet heistä, jotka ovat olleet Uskonliikkeessä kauemmin, voivat todistaa, että he ovat saaneet korjata erittäin huonoa hedelmää siitä opetuksesta, johon ovat ottaneet osaa.

Sinulle, joka tästä minun kertomuksestani olet saanut ajattelemisen aihetta ja ehkä koet tarvitsevasi koetella seurakuntaasi tai yhteisöäsi, jossa olet, antaisin muutamia neuvoja. Ennen kaikkea: älä mene seurakuntasi johtajien luo ja aloita keskustelua heidän kanssaan ajatuksistasi. Totta kai he tulevat puolustamaan sitä, mihin uskovat ja pahassa tapauksessa he voivat ylipuhua sinut jäämään paikallesi. Rukoile sen sijaan Herraa, että hän näyttäisi jonkun muun lähelläsi, joka haluaa koetella tätä ja joka on halukas tekemään mitä tahansa seuratakseen Herraa. Voi olla hyvin vaikeaa olla yksin ajatuksineen ja siksi voi olla avuksi omistaa uskonsisaruksen, joka on yhtä ”pieni” kuin sinä itsekin. Mutta ennen kaikkea, mene Herran luo rukouksessa ja rukoile, että hän sanansa kautta näyttää sinulle totuutensa. Rukoile myös, että sinä itse tulet rakastamaan sitä totuutta, jonka Herra sinulle näyttää ja että sinä tulet olemaan halukas tekemään sen, mitä sen seuraamiseen tarvitaan.

Jos sitten koet, että olet sellaisessa paikassa, joka on täynnä harhaoppeja, älä silloin jää paikallesi! Jätä yhteisö niin pian kuin mahdollista ja turvaa siihen, että Herra on kanssasi ja että hän haluaa näyttää sinulle totuutensa. Älä unohda, että Jeesus itse on tie, totuus ja elämä. Haluaisin myös antaa vinkin: Lue kirjoja, jotka kertovat Uskonliikkeen historiasta. Minua on auttanut uskomattoman paljon, kun olen saanut tietää enemmän siitä ja sitä lukiessa ymmärtää vielä enemmän, kuinka väärässä nämä yhteisöt ovat. Haluaisin ennen kaikkea suositella (englanninkielistä) kirjaa [***A Different Gospel***](#) jonka on kirjoittanut D. R. McConnell. Se pureutuu valtavan syvällisesti Uskonliikkeen historiaan ja myös itse oppiin. Muita minua paljon auttaneita kirjoja ruotsiksi ovat Sven Reichmannin [***Allt är inte Gud som glimmar***](#) (”Ei kaikki ole Jumala, mikä kiiltää”) ja Torbjörn Swartlingin [***Trosförkunnelsen inget evangelium***](#) (”Uskonliike ei ole mikään evankeliumi”).

Lopuksi haluan korostaa, etteivät Arkenin ihmiset ole mitään kauheita tai pahantahtoisia ihmisiä. Monet siellä tapaamistani ihmisistä, mutta myös toiset Uskonliikkeen oppia puolustavat, ovat joitain eniten antautuneita tapaamiani ihmisiä. Nämä ihmiset uhraavat paljon rahojaan, aikaansa, voimaansa ja jaksamistaan siihen, mihin uskovat. Sitä antautumista ja kaipausta palvella Jumalaa en ole nähnyt joissain muissa kristityissä, joiden seurassa olen ollut. Siksi on tuntunut vielä surullisemmalta, kun pitää hyväksyä heidän olevan väärässä ja

että he seuraavat oppia, joka ei tuo mukanaan hyvää. Mutta valitettavasti emme voi katsoa heidän antautumistaan vaan meidän täytyy katsoa, mitä oppia opetetaan.

Johdattakoon Jumalan totuus sinua oikeilla teillä!

Suomennos/ Sylvi Hänninen

Lisälukemista suhteessa Arkenin raamattukouluun/seurakuntaan (ruotsiksi):

- [Tio villolärer inom Trosrörelsens teologi](#)
 - [Metod eller barnskap](#)
 - [Om Arkens "flödesbön"](#)
 - [Ytterligare några steg närmare New age](#)
-